

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Pogled na leto preteklo.

Leto preteklo ni imelo političnih potresov, ki bi bili znatno predruščili zemljovid evropski. Ipak se zlasti v diplomatskih krogih opaža bistvena prememba. Ta prememba zadeva v prvi vrsti Nemčijo. Odkar vodi železni kancelar nemško politiko, nikdar še ni bil toliko časa nepretrgano v svojem „Tusculum“, v gozdnatem „Friedrichsruhe“.

Ko je „olle Willem“ zatisnil trudne svoje oči, takrat je tudi odzvonilo Bismarckovi velesili, takrat odvzelo se je žezlo iz njegovih rok ter prešlo v roko mladega cesarja Viljema II. Bismarck je sicer še državni kancelar, on še sedaj vodi odličan del vnanjih poslov, a politike na svojo pest ne more tirati več. V tem oziru so mu peroti pri-

strižene, v tem oziru je „kaltgestellt“. To je nekda tudi uzrok, da se ne gane s svoje samotne graščine, da bi se ne opazovalo, kako mu je območje skrženo.

Vesoljni svet je bil preverjen, da starega Viljema smrt ne bode brez posledic, da se bode tem povodom tako hitro sezidano poslopje mogočne nemške države nekoliko pretreslo. Bodi državna sistema še tako utrjena v starej tradiciji in v določenih načelih, sme se vendar pričakovati, da se s premembo osebe vladarjeve pokažejo še druge izpremembe, zlasti pa ondu, kjer z vladarjem odstopijo še druge sijajne osobnosti, zmagoviti vojskovodje in organizatorji z državnega odra, kakor se je baš v Nemčiji v hitrem teku dogodilo.

Preobrat bil je prenegel, vlada cesarja Friderika prekratka, da bi bila premostila neizogibni kontrast mej 90letnim in niti tridesetletnim vladarjem, ki je v razmerno jako mladostni dobi prišel na prestol ter z uprav nervozno živahnostjo vzel vladno krmilo v svoje roke.

Nasledki neso izostali. Državni voz hiti sicer dalje, vidi se pa, da vajeti neso več v nekdanjih rokah, vse vrši se skokoma, brez potrebne hladnokrvnosti in mej diplomati je dognana stvar, da je prejšnji upliv Nemčije precej obledel in da se sedaj na prve gosli gode v Peterburgu. Evropski koncert začel je godala svoja uravnati po diapasonu od Neve in Rusija, za katero vsak dan pomenja nov dobiček, je prememba v ponosni hiši hohenzollernski prinesla največ koristij.

Da je temu tako, preverimo se na prvi hip, na prvi pogled na podunavske države. Ni še mnogo mesecev, ko so se v Bukureštu in v Belemgradu čuli Rusiji jako sovražni glasovi, ko so se pri Fokšani in pri Galaci snovale trdnjave, ob motni Dimbovici pa nemški železni fort, vse kot mogočne ovire za bodočo kazaško dirko po rumunskih ravinah.

Sedaj pa kolika prememba! Kralj Milan, ki je že pred meseci sprl se s kraljico Natalijo, ker

je bila Rusinja ne samo po rodu, ampak tudi po mišljenji, in takorekoč z mečem presekal gordijski voz svojega zakona, udal se je pritisku sedanje konstelacije. Dal je svojemu narodu novo ustavo, ž njo pa so prišli na površje državniki in diplomati, ki so baš nasprotni prednikom svojim, kateri so poklicani baš zaradi tega, ker so veliki severni državi prijazni. In kakor v Belemgradu, tako se kaže tudi v Bukureštu preobrat v istem zmislu. Vidna prememba „in capite et membris!“

Z Bolgarsko dogaja se kaj enakega. Bismarck je rekel, da ni vredna kostij niti jednega pruskega grenatirja, Rusija pa, ki je za osvobojenje te dežele žrtovala nad sto tisoč mož in nad jedno milijardo rubljev, prenehala je, zanimati se za Bolgare in ruski listi so trdili, da mora Bolgarska liki dozorela hruška sama pasti v naročaj Rusiji. Dozdeva se nam, da bode tudi tako. Bismarck ne bode zaradi Bolgarske, zaradi Stambulova in Koburžana mobilizoval niti jednega moža, a čim dalje, tem bolj se bode začelo uresničevati ruskih listov prorokovanje o dozoreli hruški. Čas ima svojo silo.

Ne samo v podunavskih državah, tudi drugej kaže se upliv velikih prememb v Nemčiji. Kako malo časa je še preteklo, ko je vihrala vojna proti rublju, ko so vsa Bismarckova glasila soglasno propovedovala finančno borbo proti ruskim vrednostnim papirjem, ko je Bleichröderjeva skupina preprečila vsako rusko prizadevanje za kako večje državno posojilo! Nemška in angleška denarna trgovišca bila so Rusiji zaprta.

Malo pozneje, skoro ob jednom s cesarja Viljema potovanjem začel je rubelj lezti kvišku in prilezel je do dotlej nečuvane višine. Borzijanci in finančni knezi so dobro čutili, kolikega pomena je to potovanje, pojmi so, da je evropska politika po starega Viljema smrti dobila novo lice. Temu je tudi pripisovati, da se je tako nepričakovano posrečilo rusko 500 milijonno posojilo na Franco-skem in da je že poprej uglajena zveza mej tema državama dobila še trdnjšo podlago.

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

„Teden dobro pričinja!“ Tako vskliknil je lahko vsakdo, ki je bil prisoten na Silvestrov večer v Čitalnici. Izborna vojaška godba hladila mu je ušesa, v katerih je obtičalo nekoliko prekosmatih akordov „novoletnih godcev, ki so bili ne vem od kod, a so trobili po mestu, da Bog pomози, pa so za svoj trud tudi tako redko kaj dobili, da gotovo neso bili židane volje, ako res Bog ni pripomogel.

V Čitalnici bila je preprijetna zabava. Imeli smo godbo, petje, polunočni govor, obligatno čestitanje na vse strani in iz prekipečih src, živahen ples, kot uvod letošnjemu predpustu, limonado, punč, črno kavo in kdor je bil izredno predrzen, po najstji uri tudi smodko v ustih. Plesaje prekoračili smo prag mej starim in novim letom, ne da bi vedeli kje in kdaj, plesaje zasadili nove nade in iluzije v svoj vrt bodočnosti ter jim pridno zalivali, naposled pa poslovišči se od plesaik krasotic in pomudivši se nekoliko hipcev v neizogibni kavarni, poiskali ležišče svoje, da zjutraj rano mlademu letu pogledamo v mladostno obličje.

Novo leto! Veliko poezije je v teh dveh besedah, veliko pa tudi proze. Ko si po zabavni Silvestrovi noči zakopal se v mehke blazine in so ti morda bujne sanje sladile spanec, vzbudiš se do-

poludne kdaj izredno veselega srca. Staro leto z vsemi svojimi sitnostimi in neprilikami je že daleč za teboj in ti se čutiš tako lahkega, brezskrbnega, kakor Izraelci, ko so z brezštevilnimi grehi nato-vorjenega kozla pognali v puščavo. Namesto starega leta te objemljejo prvi žarki novega ter odpirajo uhod v rožnobočno bodočnost. Zaziblješ se tako v iluzije, da misliš, da je res napočila nova zlata doba.

A ta prevara ni dolgotrajna. Kmalu pogreznesh se v valove navadnega življenja in pri prvem koraku iz hiše, če ne že poprej, čutiš, da baš na ta dan materialistična naša doba s podvojeno silo upliva na človeka, kamor le dojdeš, povsod imajo odprte roke, povsod nudijo se ti razna voščila, koledarji in poštne knjižice. Radosten, da se tudi ta novoletna literatura vedno bolj slovení in da tudi v tem oziru že prodira blažena ravnopravnost, posežeš v žep in deliš srebrne in papirnate goldinarje kar ti baš pride pod palec.

Radodaren si na ta dan, saj je samo jedenkrat v letu, naposled pa se ti na novoletni večer, ali pa vsaj drugo jutro dozdeva, da bi novoletno veselje bilo lahko tudi ceneje in skoro žal bi ti bilo izdanih novcev, ko bi v srci ne čutil, da treba za premembo tudi tacega dneva, da treba častiti stare, po vesoljnem svetu udomačene običaje in da človeku posebno prija prijaznost in veselje, odsevajoče s slehernega lica.

Tretji praznik o tem času so sv. trije kralji. Nekdaj ko je po Ljubljani mej Vrhniko in Ljubljano bila živahna plovba, ko je nekaj časa celo parobrod pihal mimo presenečenega barjana, ko je na sedaj idiličnem „Bregu“ bila Ljubljanska „dogana“, ter ondu nakupičenega kolonijalnega blaga v ogromni množici, ko je cvenkajoči zaslužek kar sam letel v žep, takrat bili so Krakovci na svojem vrhuncu. Imeli so polne žepe srebra in imenitno besedo v Ljubljani. Pri vsem tem, da se jim je jako dobro godilo, gojili so baš Krakovci stare običaje jako skrbno. Kakor sv. Miklavža tako častili so sv. tri kralje ter vsako leto sestavili bogato opravljeno skupino, predstavljajočo tri kralje z obilnim spremstvom ter hodili s svetilkami in „zvezdo“ od hiše do hiše popevajoč primerne pesni. Bili so to, nekakšni dramski prizori, ki so občinstvu, zlasti pa mladini zelo ugajali.

Sedaj pa tega ni več, spreved sv. treh kraljev se je zgubil, kakor marsikatera druga častitljiva navada. Ne da bi bili od demokratstva tako oblizani, da bi zaradi tega več ne marali treh kraljev, marveč duh časa je tak. Kakor pregovor: „Star mož, stara pšenica, star denar“ več nema svoje veljave, tako je marsikaj družega prišlo iz „mode“, Vse se suče in vrti po Attinghausnovih besedah:

„Das Alte stürzt, es ändert sich die Zeit,
Und neues Leben blickt aus den Ruinen.“

Tudi pogled na Italijo je zanimiv. Vzgojena v neprimernej sreči, tira italijanska kraljevina politiko od slučaja do slučaja. Italija nikomur ne zaupa, njej pa tudi nihče. Ona je sicer član trojne zaveze srednjeevropskih velesil, a potomci Macchiavellijevi so od nekdanj zavrtni, sebični, ozirni le za svojo korist. Zato se na nje ni zanašati v resnem hipu, kajti pod italijanskim južnim podnebjem ima „aura popularis“ preveč in prebujnih cvetk. Saj vidimo, kaj se vse dogaja, odkar se je bil cesar Viljem II. napotil v večno mesto. Takrat so mu že prečudne listke metali v voz, prodrli nastavljenе vrste vojaške in delali izgredе, kakoršni so le običajni v blaženi Italiji.

Ko pa je odšel, so do zadnje lire izračunili in po listih objavljali, koliko je njegov prihod stal, pripovedovali so o buršikoznem postopanju Herberta Bismarcka papežu nasproti, začele so se demonstracije in petarde proti nemškemu veleposlaništvu, z druge strani pa iztiravanje nekaterih italijanskih časnikarjev iz Berolina, s kratka čule so se reči, ki nikakor ne pričajo o posebno iskrenih odnošajih.

V tem oziru, pa tudi gledé Azije, je preteklo leto zanimivo. Tudi v Aziji znala si je Rusija razširiti svoj vpliv. Tako v Japanu, Kitaji, še bolj pa v Azije sredini, katero je spojila z velikansko železnico, poslednji čas pa v Perziji, kjer je hitro izbrisala angleškega zastopnika uspehe.

V diplomatskih krogih se govori, da se vsa ta bistvena prememba vrši na Nemčije račun. Je li poslednja trditev resnična, tega ne vemo, izvestno pa vse te premembe lahko opazuje, kdor ima pazno oko in čisto uho.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. januarja.

Češki deželni zbor je v predvčerajšnji seji na predlog deželnega odbora odklonil prošnjo nemške občine Nossadl, ki šteje 272 Nemcev in 55 Čehov, da bi se izločila iz češkega okraja Bela, ter se pridružila nemškemu okraju Dauba. Poslanec Matuš je zagovarjal petico občine, sklicujoč se na sklep deželnega zbora, ki je odklonil Plenerjev predlog o razdelitvi okrajev po narodnostih, bil sklenil, da se hoče ozirati na želje posamičnih občin, ko bi prosile, da se pridružijo drugim okrajem. Posl. Herold je pa petico pobijal, ker ni nobenih stvarnih uzrokov, da bi se morala ta občina izločiti iz Belškega okraja in priklopiti Daubskemu. V tej občini je po zadnjem ljudskem števljenju 55 Čehov in te bi izročili gotovemu ponemčenju, če se ustreže prošnji. Ker se pa pri poslednjem števljenju ni nepristranski postopalo, je število Čehov v tej občini najbrž še mnogo večje in imajo morda še celo večino.

Predvčeraj je **gališki** deželni zbor zopet začel zborovati. Pri prvi seji je bilo jako malo poslancev, jedva je zbor bil sklepčen. Deželni poslanec minister Zaleski bil je tudi pri prvi seji. Namestnik Badeni je predvčeraj v zboru razvil nekaj svoj program. On se nadeja, da ga bode podpiral deželni zbor in deželni odbor. Posebno pri izdelovanju vladnih predlog, bode se vedno skušal poprej sporazumeti z deželnim odborom, kajti načrti zakonov, ki se predložé deželnemu zboru, ne smejo nasprotovati državnim zakonom. Kot zastopnik vlade bode vselej odkrito povedal, kako misli o raznih

predlogah deželnega odbora in družih predlogih. Kot načelnik deželnemu šolskemu svetu skrbel bode tudi za zboljšanje ljudskega šolstva. Glede srednjih šol obračal bode posebno pozornost na to, da se bode v njih bolj gojila nemščina, ki se sedaj čisto zanemarja. Vsem hoče biti pravičen. Koncem je obetal tudi Rusinom, da se bode na nje jednako oziral, kakor na Poljake. Nadeje se, da bode zbor še v tem zasedanju rešil zakon o odkupu propinacijskih pravic. Namestnik je odgovoril v tej seji na več interpelacij, ki so se jeseni stavile v deželnem zboru ter naznanil, da je zakon o pravnih razmerah učiteljev dobil najvišjo sankcijo. Nemški listi so jako zadovoljni z izjavami namestnikovimi, ker je naglašal, da deželni zakoni ne smejo nasprotovati državnim in pa, da hoče skrbeti za boljši poduk nemščine. Seveda si mislijo, da treba počakati, koliko se bodo besede namestnikove strinjale z dejanji. Manj zadovoljni bodo pa s temi namestnikovimi izjavami federalisti, zlasti Čehi. Ker je namestnik gotovo le izražal mišljenje Dunajske vlade, moremo iz njegovih besed posneti, da Dunajska vlada še nadalje ne misli odstopiti od svoje centralistične politike in hoče povsod se posebno ozirati na nemščino.

Vnanje države.

Sedanja **rumunska** vlada najbrž ne bode ostala več dolgo na krmilu. Konservativci, ki imajo večino v zbornici, hočejo imeti vlado iz samih konservativcev. Govori se, da bodo porabili prvo priložnost, da vržejo vlado. Mej ministri tudi ni več sloge. Večina ministrov hoče, da ostanejo vsi dosedanj uradniki, kateri neso kaj posebnega zakrivili ter se zakonito uvede neodstavljenost sodcev. Konservativci pa hočejo, da se odstranijo iz uradov vsi pristaši prejšnje vlade. Dosedaj je bila v Rumuniji navada, da so pri vsakej spremembi vlade pognali prejšnje uradnike in nadomestili je z novimi. Uradniki, ki so prišli ob službo, so pa potem z vso silo agitovali proti vladi. Tako v deželi ni bilo nikdar pravega miru. Da pri taci odnošajih ni bila uprava v redu si lahko mislimo. Uradniki ne neso ozirali na zakone, a le skušali ugoditi vladi. Celó sodci se neso držali pravice, temveč so se vedno ozirali na politično mišljenje strank. Vsaka stranka, dokler je v opoziciji, zahteva, da se takim razmeram naredi konec, a ko pride na krmilo, pa vidi, da jej jako ugajajo. Tudi konservativci neso poprej mogli dovolj grajati take zavisnosti uradnikov, a sedaj, ko imajo v zbornici večino ter se nadejajo, da tudi sami dobe krmilo v roko, jim pa jako ugaja.

Republičani so postavili za kandidata za dopolnilno volitev za **francosko** zbornico v Parizu bivšega predsednika municipijskemu совету Hovelaeuea. Z njim se nadejajo zmagati proti Boulangerju. Njegova zmaga pa še ni gotova, ker je Hovelaeue jako radikalen in mu zatorej najbrž zmerni republičani ne bodo dali svojih glasov. Poraz pri tej volitvi bil bi hud udarec za vse republičane, velik uspeh pa za Boulangerja. Boulanger je izdal oklice na svoje volilce, v katerem pravi, da so parlamentarci vse storili, da on more biti voljen, a sedaj se pa boje, da bi bil voljen. Poprej so se bali meča njegovega, a sedaj so še v večjem strahu, ko so mu vzeli moč. Bojé se pa prav za prav le občne volilne pravice ki je že večkrat je obsodila. Sedaj bi radi vso odgovornost nanj zvrnili, in nečejo priznati, da so zgubili zaupanje pri narodu le zaradi tega, ker se za blaginjo dežele neso brigali in je je vodila le sebičnost. Ko je on bil minister, so ga vrgli, češ, da hoče vojne, sedaj pa pobijajo kandidaturó njegovo s tem, da hrepeni po diktatorstvu. Ko bi hrepenel po diktatorstvu, bi se bil tedaj polastil oblasti, ko je bil vojni minister in je imel vso vojsko v rokah. On hoče le, da se skliče konstituanta, ki bode premenila sedanjo ustavo, da bode vsak poslanec povedati mogel mnenje svoje.

Poklicali so ga bili za vojnega ministra, ker je republičan. Sedaj mu odrekajo republičansko mišljenje, če tudi se ni nič zgrešil proti republiki. On hoče, da republika ne bode orodje ljudem, hrepenečim po časti in bogastvu. Francija hrepeni po pravičnosti, resnici in nesebičnosti. Od ljudij, ki sedaj vladajo, ni nič dobrega pričakovati, ker sedaj sami priznavajo, da so se petnajst let motili. Oklic končuje z besedami: „Živela Francija! Živela republika!“

Vlada **turška** je odgovorila na poslednjo noto Rusije glede zakasnelega plačevanja vojne odškodnine. V svojem odgovoru razkida, kaj je vse storila, da bode znanprej mogla zadoščati svojim dolžnostim. Posebno pa naglašá, da je volja Turčije najboljša. S to noto seveda Rusiji ni nič pomagano. Obetali so že Turki dostikrat, da bodo splošnovali svoje dolžnosti, a pri tem so se zaostanki vedno večali.

Cesar **nemški** podelil je bivšemu podpredsedniku pruskega ministerstva najvišji pruski red, red Črnega orla. Konservativci so tega jako veseli in zmatrajo za dokaz, da se hoče vladar držati konservativnih načel.

Koncem minulega leta je v Alkahabadu bil shod **indijskih** veljakov. Sklenili so zahtevati, da bi se znanprej v državne službe v Indiji bolj jemali domačini, ne pa samo Angleži in da bi se pri vladanji dežele tudi vprašalo domačine za svet. Posebno pri določevanju indijskega budgeta bi morali sodelovati tudi domačini. Vlada bi tudi morala skrbeti, da se zboljša šolstvo in pospešuje obrtnija. Sestavila naj bi se komisija iz Angležev in Indijcev, ki bi preiskovala stanje industrije. Nadalje se je ta shod izrekel, da se stalno urede zemljiške razmere v nekaterih pokrajinah in takoj sestavi nekaj parlamentarni odsek, ki se bode posvetoval, kako bi se uresničile zahtevane reforme. Kakor se vidi, so zahteve Indijcev jako zmerne, a vender angleški vladni listi hudo zamerijo Indijcem to predrznost. Vlada se najbrž ne bode ozirala na želje „črncev“, kakor je nedavno nazivljial Indijce angleški ministerski predsednik v parlamentu. Popolno preziranje zahtev domačega prebivalstva utegne pa za Anglijo imeti jednake posledice, kot jih je imelo pred dobrimi sto leti v Ameriki, ko se angleška vlada ni zmenila za želje Američanov. Tedaj so se od Anglije odločile Zjedinjene države, sedaj se pa utegne cesarstvo indijsko.

Dopisi.

Iz Vipave 4. januarja. [Izv. dop.] „Post tot discrimina rerum“ — imeli smo zopet v Vipavski čitalnici vesel dan. Prišlo je novo leto in z njim — zdi se vsaj — novo življenje v čitalnico. Saj je pa tudi treba, da društvo, ki se bode še to leto ponašalo s 25-letnim svojim obstojem, dobi zopet nekdanje častno ime „narodnega ognjišča“, koje je v zadnjih letih bolj ali manj izgubilo. Ni še dolgo, kar se je izvolil nov odbor, ki je pričel svoje delovanje s tem, da je napotil gg. društvenike, da se zbirajo ob nedeljah večer k skupnej zabavi v društvenih prostorih. Kmalu na to je izvolil občni zbor velezaslužnega rodoljuba g. Gorupa častnim članom, ter se je določilo, da pričnemo novo leto s tem, da priredimo veselico v čast blagomu do brotniku. Veselica vršila se je res na novem leta dan. Bila je dovolj dobro obiskana, vender smo pogrešali nekaterih gospodov, ki so sicer prihajali. Bila je kriva morda huda burja, ki je proti večeru pričela pihati, ali bolje, grozovito razsajati, kar nas

Dalje v prilogi.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

I.

Prababica.

(Dalje.)

To, otroci moji, bil je prvi tukajšnji naseljenik, vaš praded, podoljski kazak izza Dnêpra, Danilo Danilovič. Kakor je rekel, tako je tudi storil: naselil se je tukaj še tisto poletje. Kakor preganjani ptiček ostavi opasni kraj ter prileti plest si gnezdo na takem skritej mestu, kjer ga deca moja niti z očesom ne uzrete, tako je tudi Danilo pripeljal sem v vekovečno tihoto svojo ženo in deco ter v gozdni skritosti kraj jezera mej holmi izkopal si beznico ter postavil kuren. Za Danilo so na njegov klic: „na Donec, na Donec, v svobodo!“ pribežali sem njega sosede. Izsekali so z lesom porastlo plan ter ruvali korenine. Mej trsje spustili so čoln. Ob vodi oglasila se je na kladi perača. Zapel je petelin; v uljih zabrnala je v lesnih duplih nalovljena bučela, pridna, stepna bučela. Teško je bilo prvim naseljencem na Doncu! Žene so padale v prepade, otroci so se bali zverine, sivih gadov in zlatorogih

zmajev; vsi so se mučili, bodisi star ali mlad. Po noči so se bali zažigati ogenj. Straže so se kakor verice skrivale v drevesnih vrhéh. Žito so morali iz prva sejati prav blizu koč, a čisto pokončali so jim i koče z žitom vred. Vsi so stradali, s suharjem živili so se po več mesecev. A lesovi so z nova zacveteli. Danilo je s krikom: „na Donec bratje, na Donec!“ privabljal čedalje več tovarišev. Okolu prvega kurena pojavili so se, kakor gobe iz zemlje drugi kureni. Danila izbrali so za stotnika.

„Leta so potekala; iz koč v lesu nastala je slobodka, Veliko Selo z okopom. strelnicami, mlinom in tako majhno leseno cerkvico, da ni imela vsa vas v nji prostora in so mnogi službo božjo poslušali zunaj na dvoru ali pod drevjem. Ne daleč od utrdbe pričel je Danilo graditi hutor, tam kjer je današnji Prišib. Samo to ga je bolelo, dragi moji, da ni mogel privabiti izza Dnêpra svojega polubrata in kuma, kazaka Ivana Žuka. Najprej je slišal, da je bil Žuk ubit v boji s Poljaki; potem, da še živi in da so ga videli pri dovažanju soli; na zadnje je pa vse potihnilo o njem. Stotnija Danilova pa se je mej tem časom razvila ter imela obilo živeža, orožja in vsakega blaga. A pomagali jim niso niti rovi, niti leseni plotovi, niti topovi. Udarili so,

deca moja, na naš Donec paganski Tatarji. Pod večer, na Jurjev dan, prišli so, Bog zna odkod, najedenkrat poplavili vso našo okolico ter po noči s hruštem in vpitjem pričeli se spravljati čez brod na to stran Donca. Na kogar so se namerili, vsak je bil žrtva njih cepinov in zanj. Strah je prišel v vas. Danilo Danilovič je nedavno poprej odpravil ženo in otroke na vozu na božjo pot v horoševski samostan ter se zanje ni bal; a bal se je za občno blaginjo. Imel jo je v sodčeku v jamnici. Oborožil je svojo stotnijo, zaprl vrata lesene ograje, razstavil straže, ukazal strelcem z okopa streljati na brod, ter za nekaj časa poveljništvo izročil drugemu; sam pa je, ko se je bilo stemnilo, odstranil spremstvo, naložil si sodček z dukati in tolarji na pleča ter ga skrivaj nesel v trsje k studencu, ne daleč od občinskega čebelnjaka. Ko je sodček spustil v vodo, se ozre — na oni strani vodnjeka v trsji stoji ter gleda iz grmovja nekova prikazen, ves bel, tuj in nepoznan človek.

— Ali si videl? vpraša ga Danilo.

— Videl! odgovori oni.

— Nu, ake mene ubijejo, a ti ostaneš živ, naznani tukaj v naselbini, kje je blagajnica.

(Dalje pr.h.)

je še bolje združila v društvenih prostorih. Bodi mi dovoljeno spregovoriti nekoliko o izvršitbi programa:

Čul se je povsodi le jeden glas: „Že dolgo nismo videli tako dobro izvršene veselice, kakor je bila ta. Točka za točko vršila se je redno v občno zadovoljnost. Želeli bi, da bi nas Vipavska čitalnica skoro zopet razveselila z jednako zabavo.“ — Prvo zapeli so nam pevci pod vodstvom tukajšnjega gosp. učitelja Lavrenčiča dnevu jako primerno pesen „Ustaj rode“. Ta, kakor drugi dve pesni, namreč četverospjev „Lahko noč“ in brenčeči zbor z bariton solo „Ponočni pozdrav“ peli so se točno, kar je pričalo obilo priznanje; zadnja morala se je ponoviti.

Za prvo točko bil je slavnostni govor, vreden zares, da je veljal možu, kakoršen je gosp. Gorup. Govornik gosp. vseučilišnik M. Kostanjevec je govoril vsakomu, ki ima zdrav razum in čuteče srce, iz srca. Gospod govornik je pa tudi žel za izvrstno sostavljeni in ne slabše predavani govor obilo zaslužene pohvale. Občinstvo mu je pokazalo da ga razume, kajti poklicalo ga je z burnim ploskanjem še jedenkrat na oder. Ker se je od mnogih strani slišala želja, da bi se dal govor natisniti, bodi mi dovoljeno vsaj omeniti razvrstitev snovi:

Gospod govornik nam je slikal v prvem delu žalostno stanje Slovencev in dokazal, da je borba vseh slovanskih plemen bila vedno le borba za obstoj svoj, uzroka dovolj, da se neso mogli Slovani toliko časa dvigniti na stališče, ki bi jim bilo pristojalo pred stoletji. Toda — pričelo se je gibanje, povsod ustajajo možje, gojitelji, ki nam kažejo pot. Tudi mej Slovenci jih imamo, In tak mož, ki ve, da

„Ne le kar velela mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.“

je gospod Gorup. S tem nas je privel g. govornik do točke, o kateri je imel namen govoriti. Tu nam je začel slikati lastnosti in čednosti g. Gorupa, kar se jih da izvajati iz blagih njega činov. S tem, da nam je gospod govornik dokazoval, kakšen je gospod Gorup in kakšen ni, podal nam je pravo sliko uzornega moža, ki deluje za združeno Slovenijo in ne pozna škodljivega pokrajinskega domoljubja. Podal ga je v izgled onim „treznim“, kateri mislijo, da Slovenec ni sposoben, da bi zavzemal stališče, kakor drugi narodi, ter izrazil prepričanje, da bo stalo Gorupovo ime z zlatimi črkami zapisano v kulturni zgodovini slovenski. Končal je potem dolgi svoj govor, ki je trajal okoli 20 minut, kojemu smo omenjena „excerpta“ povzeli s tem, da je navel izrek prevzvišenega gosp. vladike Strossmajerja, da Bog meri ljubezen do sebe po tem, kako kdo ljubi svoj narod, ter izrazil prepričanje, da po tem takem blagemu dobrotniku naroda za ta čin gotovo ne izostane božji blagoslov.

To so le kratke poteze iz omenjenega govora, za kateri si ne moremo kaj, da tudi tu čestitamo g. Kostanjevcu iz srca.

Na to je deklamovala gđc. Hribarjeva Gregorčičeva „Rabeljsko jezero“. Pokazala nam je gospica izreden talent za deklamovanje. Ne baš lahko deklamacijo, predavala je prav s pravim občutkom, da se je videlo, da se je umela pogrezniti v stanje uboge matere, ki išče s svojim otrokom v naročji zavetja pri brezbožnih ljudeh. Ne more družega, nego izraziti željo, da bi občna pohvala — kajti tudi njo je poklicalo burno odobravanje zopet na oder! — ki je bila popolnoma zaslužena, dovela nam gđc. Hribarjevo še mnogokrat na naš Vipavski oder.

Mnogo smeha vzbudila je igra: „Blaznica v prvem nadstropju“. Kratka igra izvršila se je v resnici jedernato. Igrali so gg. učitelja Lavrenčič in Mežan in g. vseučilišnik Kostanjevec in gđc. Deklevova in Premierlova. Želimo jih kmalu videti vse zopet na odru. Razumeli so vsi svoje vloge izvrstno posebno nam je omeniti Ivana (g. Lavrenčiča), ki je umel s plašnim svojim kretanjem vzbuditi ogromnega smeha.

S tem dopisom izrazil sem le občno mnenje. Pokazala je Vipava, da ima moči dobre, spretne, da more prirediti kaj izvrstnega, ako hoče. Zraven dostavim še: „Kuj železo, dokler je vroče!“ Sedaj je čas, kmalu zopet prirediti jednako veselico, katera bode po tem gotovo še bolj obiskana, nego ta. Da je treba vedno skrbeti za izvrstno godbo, kakor je bila sedanja, namreč sekstet Goriškega orkestra, ki je vedno sviral meji posamičnimi točkami, razume se samo ob sebi. Po besedi bil je ples do poznega

jutra in še potem zabavali smo se v društvenih prostorih z godbo in petjem, kajti huda burja ni dovolila nikomur izpod strehe.

Čestitamo Vipavske čitalnici k dobro pričetu novemu letu, z željo, da bi nadaljevala, kakor je pričela.

Domače stvari.

— (Gosp. Maks Pleteršnik,) c. kr. profesor v Ljubljani, pristopil je kot podpornik podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval danes gospod veletržec Fran Kolman 10 gld. posnemajte narodnjaki vrlega domoljuba.

— (O sobne vesti.) Gosp. dr. Viktor Leitmaier, višji državni pravdnik v Gradci, dobil je v priznanje izvrstnega službovanja red železne krone tretje vrste. — Gosp. Karol Martinak, pristav v Mariboru, in dr. Hermann Schäftlein, pristav v Št. Lenartu imenovana sta pristava pri okrožnem sodišči v Celji. Avskultanta gg. Anton Rosina in Rihard Bratuš imenovana sta pristava, prvi v Ribnici, poslednji v Kozjem. Pristav g. Josip Rotner premeščen je iz Ribnice v Šmarje, Josip Kronvogel iz Kozjega v Št. Lenart.

— (Odlikovan) z zlatim križcem bil je naš rojak Ivan Pogorelec, računski revident v Sarajevu.

— (Znani dr. Karol Ausserer) odložil je svoj mandat kot državni in kot deželni poslanec. Hitro je bilo njegove slave konec!

— (Redni občni zbor „Sokola“) bode jutri, 6. dan januarja ob 10. uri dopoldne v telovadnici velike realke. Ker je dnevni red obširen in važen, opozarjamo vse člane, da se udeležijo zborovanja prav mnogobrojno, ter dokažejo s tem, da se za toli koristno društvo, ki se je baš zadnji čas začelo zopet razvijati, zanimajo, in da neso Sokoli samo na papirji.

— (Prihodnji sokolski zabavni večer,) kateremu reditelja sta kakor smo že naznanili, gospoda dr. Dereani in Fil. Zupančič, bode v soboto dne 26. t. m. v prostorih čitalnične restavracije.

— (Odbor kegljačke zaveze „Edinost“) sklenil je v svoji seji, da priredi v teku predpusta sijajni ples na korist zgradbi „Sokolskega Doma“. — Posnemanja vredno!

— („Glasbena Matica“) razpošilja svoje vrlo sestavljeno poročilo za 1886., 1887. in 1888. leto, o katerem bomo v prihodnji številki obširneje govorili, ker nam danes prostor ne dopušča.

— (Gospod Sima) v predzadnji številki „Laibacher Schulzeitunge“ odgovarja na članek, v katerem smo ga nekoliko poščegetali zaradi lažnivih in denuncijatoričnih dopisov po nemških časopisih, ter o tej priliki potrpežljivim bralcem podaje v svoji polemiki nastopno krasno stilistično zbirko lepodonečih izrazov: „ewig keifendes slov. Blatt — nie dagewesene Schmähungen — Brandartikel — Ablagerungen erhitzter Rabulisterei und eklen Brodneides — dieses übelriechende Gewächs — rostiges journalistisches Rüstzeug — voll denunciatorischen Geistes — wunderlichste Burzelbäume — im Bereiche der Inconsequenzen herumvoltigieren — eitle Streberei — die Haut gerben — denunciatorische Erfindung — die Consequenz auf den Kopf stellen — fortgefäsel — das saubere Blatt — den beneidenswerten Lesern vorsingen — dieser heisere Schrei — das Kainszeichen — beispiellose Unthätigkeit — dieses auserlesene Blatt — Brandschreiben — undesificierbare Wäsche“ itd. cum gratia in infinitum. — In naposled pravi g. učitelj Sima, da ga za njegov kruh zavidamo („Brodneid“). No to nam pa g. Sima lahko verjame na našo čast in poštenje, da ga najbrž ni človeka v Ljubljani, ki bi njega zavidal, najmanj pa za njegov — kruh.

— („Brusa“) izšla je danes 1. številka. Razen jako lepo risane glave ima še 8 družih slik ter obseza 10 strani. Vsebinska je jako mnogovrstna, oblika lična in z dobro vestjo trdim, da izmed vseh dosedanjih šaljivih listov slovenskih še nobeden ni imel toliko gradiva in ilustracij. Za prihodnjo številko naznanja uredništvo zanimivo humoresko izpod peresa priljubljenega pripovedovalca J. Skalca.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v svoji prvi letošnji številki nastopno vsebino: Novo leto. Fr. Krek. — Ob novem letu 1889. — Pot v nebesa. — Pod-

lasica in golobica. — Taščica. — V samostanu. — Sv. trije kralji. — Praznik sv. treh kraljev. — Ptice po zimi. — Božična noč. — Strah. — Pred gosposkimi vrati. — Oj to srcé. — Staro razpelo. (Milan Šašel.) Zimsko veselje. — O mehurčku. — Pesem popotnega dečka. — Lisica v škripcu. — Listje in cvetje.

— (Bralno društvo v Zagorji na Notranjskem) je prvo, katero je poslalo čisti donesek svoje na novega leta dan v prid spomeniku M. Vilharja prirejene društvene veselice. Donesek znaša 40 gld. 61 kr., lepa vsota, za tako mali kraj. Vilharjev spomenik ima biti na čast zavedni Notranjski in baš zavoljo tega se nadejamo, da bo lepa ideja, pesniku, našemu ožjemu rojaku postaviti v notranjski metropoli, v Postojni dostojen spomenik, razvnela tudi druga častita bralna društva in čitalnice po Notranjskem. Vzgled vrlih Pivčanov bode v spodbujajo vseh Notranjski, katera ima lepo priliko vnovič svetu pokazati, da je vredna lepega in častnega naslova „zavedna Notranjska“.

Odbor za Vilharjev spomenik.

— (Iz pred sodišča.) Pri včerajšnji obravnavi pred deželnim sodiščem obsojen je bil dimnikarski pomočnik, France Habijan, ki je pred meseci po noči brez vsacega uzroka na Rimski cesti napadel in težko z nožem ranil g. Viktorja Naglasa, lahko pa g. Jožefa Pleiweisa zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe na štirinajst mesecev teške ječe, poostrene vsaki mesec z dvema postoma. Pač zaslužena kazen za že večkrat kaznovanega pretepača!

— (Kopelj po zimi pod milim nebom.) V „Obzoru“ čitamo, kako so se dne 31. decembra čudili gostje, zbrani v Rothovi gostilnici v Požegi, zagledavši v reki Orljavi pri Požeškem mostu kopajočega se moža. Bil je to potujoči delavec Anton Karuz iz Postojine. Ko se je skopal, pozvali, so ga v krčmo, kjer je pripovedoval, da se vsacih 8 dnij, bodi po zimi ali po leti, koplje v tekoči vodi. Karuz govori več jezikov in je prepotoval Avstrijo, Srbijo, Rumunsko, Bolgarsko, Turško, Poljsko in Rusijo. Po mrzlej kopelji mu je jako ugajalo dobro vino, katerega je par čaš kar na dušek popil.

— (V mestnej klavnici) zaklalo se je preteklo leto 23 283 glav živine in sicer: 3386 volov, 68 bikov, 113 krav, 6507 prašičev, 8497 telet, 2849 kozlov in ovac in 1863 kozličev. Poleg tega bilo je svežega mesa na ogled v klavnico pripeljanega 8225 kilog. Torej se je 300 glav živine več zaklalo in 4519 kilog. mesa več upeljalo nego 1887 leta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pulj 4. januarja. V tukajšnji krčmi nastal je pretep mej civilisti in mornarji. Vsled umešavanja straže bile so posledice žalostne. Vojne mornarice kurilec umrl vsled sunka z bajonetom, dva podčastnika ranjena. Dva civilista so zaprli.

Pariz 4. januarja. Vsi francoski poslaniki in veleposlaniki so sedaj v Parizu ali pa na potu tjakaj. Tekom tega meseca se povrnejo na svoja mesta.

Bruselj 4. januarja. Mnogo rojalističnih odličnjakov dospelo semkaj in ponudilo vojvodi Aumalskemu kandidaturo proti Boulangeru. Vojvoda kandidaturo vsprejel.

Gradec 5. januarja. Rechbauer zvečer umrl.

Monakovo 5. januarja. Cesarica Elizabeta z Marijo Valerijo zjutraj na Dunaj odpotovala.

Peterburg 5. januarja. „Journal de St. Petersburg“ govoreč o „Kölnische Ztg.“ napadih na Moriera, pravi: Vsi, ki poznajo odličnega zastopnika kraljičinega, so soglasni v tem, da bi Morier ne mogel storiti dejanja, katerega ga dolže. Sploh pa se misli, da je razjarjenost „Kölnische Ztg.“ posledica osobne mrznje uradništva.

Razne vesti.

* (Povodnji) prouzročile so lansko jesen na Tirolskem škode uradno cenjene na 2,003 868 gld.

* (Štrajk) napravili so te dni čevljarji v Milanu, ker je neka nova velika trdka otvorila prodajo tovarniškega blaga po jako nizki ceni. Bati se je, da ustavi vseh 18.000 čevljarjskih pomočnikov svoje delo.

* (Gledišče zgorelo.) Nedavno pogorelo je v Novgorodu na Ruskem mej predstavo mestno gledišče. Ogenj je nastal, ker je počila plinova cev. Mnogo ljudij se je pri požaru precej opeklo, dve osobi je pa občinstvo v gnječi strlo.

* (Bogati ženski.) Mej ženskami v Južni Ameriki je pač najbogatejša Dona Isidora Coussino v Chili. Njeno premoženje ceni se na 7—8 milijonov angleških funtov. Sedaj nekda misli potovati v Evropo in sicer najprej v Anglijo. Nek Chilski list obširno piše o tem nameravanem potovanju in pri- stavlja, če jej bode ugajal London, „da utegne kupiti ta kraj“. — Najbogatejša ženska v Severni Ameriki je pa gospodična Garrett v Novem Jorku. Podedovala je po svojem očetu 4 milijone angleških funtov in to dedščino je že precej pomnožila, ker jo je znala dobro naložiti. Govori se, da zna več jezikov in je tudi večša v matematiki. Velik del svojih dohodkov porablja v dobrodelne namene. Snubačev ima nekda tudi dosti ta mlada gospica.

* (Dopisovanje, ki nič ne stane.) Sprehajajoč se po ulicah v Londonu je angleški pesnik Kolridt zapazil, da je pismonoša podal nekež služnici nefrankovano pismo. Pogledala je naslov, ter vrnila pismo, češ, da nema s čim plačati. Pesnik vzel je iz žepa denar in plačal za pismo. Služnica se mu za to še zahvalila ni. Zaradi tega bil je radoveden, ter je jel popraševati jo, od kod je dobila pismo in kdo jej je pisal. Zvedel je, da imata z ljubljencem dogovorjeno, o katerej uri zvečer se shajata. Ker pa on nema vselej časa, jej isti dan, ko nima časa pošlje nefrankovano pismo, v katerem pa ni ničesar pisanega. Ona pa pisma nikdar ne vzame in tako se mej njima vrši dopisovanje, ne da bi plačala kaj poštne.

Telovadno društvo „SOKOL“
vabi brate člene k
REDNEMU OBČNEMU ZBORU
ki bode
v nedeljo dne 6. januarja 1889. l. ob
desetih dopoldne
v telovadnici velike realke.
DNEVNI RED:

1. Ogovor staroste.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev dveh računskih pregledovalcev.
5. Volitev odbora.*)
6. Pogovor o maškeradi.
7. Volitev pomnoženega odbora za maškerado.
8. Posamezni predlogi.

* §. 10. pravil glasi se: „V društvenem odboru je s starostjo in podstarostjo vred devet odbornikov, katere voli občni zbor za leto dni in kateri morejo po preteku te dobe biti zopet izvoljeni. Vsi odborniki morajo stalno prebivati v Ljubljani. Društveni posel, kateri si razdelé med sabo, opravljajo odborniki brezplačno.“

V Ljubljani, dne 24. decembra 1888.

Odbor „SOKOLA“.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatlica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatlica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (759—18)

Preskušena skozi 40 let!

2000 najslavnejših profesorjev in zdravnikov Evrope zapisujejo in priporočajo za vsakdanjo rabo le pristno c. kr. zobozdravnika

dr. Popp-a Anatherin ustno vodo
v dvojno povečanih steklenicah, kot radikalno sredstvo proti vsakemu zobobolju, vsakej bolezni ust in dlesna, katera, če se rabi hkratu z
dr. Popp-ovim zobnim prašom ali zobno pasto,
vedno ohrani zdrave in lepe zobe.
Dr. Popp-a zobna plomba. (616—10)
Dr. Popp-a zeljisko mlo za vsakovrstne izpuščaje, zlasti za kopolji.

Pred ponarejanjem se v lastnem interesu svari.
Zaloge imajo vse lekarne, parfumerije in droguerije.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 2. januarja.

V Pragi: 26, 42, 43, 15, 33.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	17615 gld. 20 kr.
Iz pušice v gostilni g. J. Kruljača	5 „ 67 „
Bogoles — Čemšenik — Kolovrat	3 „ 15 „
Vesela družba v Trojanih	1 „ 15 „
Kuralt, c. kr. pristav v Gornjem gradu	12 „ — „
Neimenovan v Mozirji	1 „ — „
Karol Hofer, župnik v Čateži	2 „ 36 „
Iz pušice v hotelu „Pri slonu“	— „ 17 „
Vesela družba v Ložu	3 „ 50 „
Skupaj	17644 gld. 05 kr.

Zahvala.

Blagorodni gospod deželni poslanec dr. Fr. Papež izročil je „Narodni šoli“ v Ljubljani znesek 10 gld. za ljudsko šolo v Mokronogu s tem namenom, da društvo preskrbi šolo z raznimi učili. „Narodna šola“ poslala je v meseci decembru pr. l. mnogo raznega šolskega blaga v razdelitev tukajšnji ubožni šolski mladini. Za ta blagodušni dar izreka v imenu obdarovane šolske mladine blagorodnemu gospodu dr. Fr. Papežu in slav. društvu „Narodna šola“ najsrčnejšo zahvalo

Andrej Grčar,
nadučitelj.

Mokronog, dne 4. januarja 1889.

Tujci:

4. januarja.

Pri **Malič**: Kristof iz Verhnike. — Kollermau z Dunaja. — Schink iz Zagorja. — Walter iz Celja.
Pri **Slonu**: Demšar in Železnikov. — Mossman in Fligi z Dunaja. — Jelačič z Dunaja. — Sonenberg iz Čakovca. — Hofman iz Reke
Pri **avstrijskem cesarji**: Pleschner iz Gradca. — Slavič iz Maribora. — Bellan iz Gradca.
Pri **bavarskem dvoru**: Ima iz Gorice. — Novak iz Trojan. — Perlflechter iz Mattensdorfa.

Umrli so v Ljubljani:

4. decembra: Jožef Gerkman, cestnik, 71 let, Karolinska zemlja št. 8, za pljučnim emfizemom. — Štefanija Peček, krojačeva hči, 9 dni, Plečne ulice št. 4, za krčem. — Jožefa Jeras, delavčeva žena, 25 let, Kravja dolina št. 17, za jet.ko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Šp. h. povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	4.49	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.32	Jajce, jedno :	3
Oves,	3.09	Mleko, liter :	8
Ajda,	4.32	Goveje meso, kgr.	56
P. oso,	4.83	Telečje „	47
Koruz,	5	Svinjsko „	47
Kroupir,	2.50	Koštunovo „	30
Leča,	12	Pišancee „	3
Grah,	13	Golob „	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo .	250
Maslo,	1	Slama,	232
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	650
Šp. h. frišen	64	„ mehka, 4 „	42

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. jan.	7. zjutraj	745.2 mm.	—6.6° C	z. svz.	snež.	0.70 mm.
	2. popol.	747.5 mm.	—7.4° C	m. svz.	jas.	—
	9. zvečer	748.9 mm.	—8.6° C	m. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 7.5°, za 4.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.50	82.60
Srebrna renta	83.15	83.15
Zlata renta	110.85	111.40
5% marcna renta	97.90	97.95
Akcije narodne banke	880.—	881.—
Kreditne akcije	312.20	312.40
London	120.65	120.70
Srebro	—	—
Napol.	9.53 1/2	9.53 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	59.12 1/2	59.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	172 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	70 „
Akcije narodne banke 5%	93 „	75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	—
Kreditne srečke	100 gld.	181 „
Rudolfove srečke	10 „	21 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	117 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	229 „	—

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja ob boleznih in smrti nepozabljivega soproga gospoda

IVANA HLADNIKA

posestnika in trgovalca z lesom v Dolenjem Logatci,

izrekam tem potom najtoplejšo zahvalo.

Posebno se pa zahvaljujem gg. c. kr. uradnikom, gasilnemu društvu, Vrhničanom in vsem, ki so kiasne vence darovali in se spreveda 3. dne januarja udeležili.

Dolenji Logatec, dne 4. januarja 1889.

Ivana Hladnik.

(12)

Žalnoča vdova.

PRI KATARU

sapnih organov, kašji, nahu, hripavosti in vrnatih boleznih zdravnik opozarja na
GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

ki se rabi uspešno sama ali z gorkim mlekom pomešana. (11—1)

Ima mloraztopljivi, osvežujoči in pomirujoči upliv, posebno pospešuje razslizenje ter je v takih slučajih poznana kot dobro zdravilo.

Proti ognju varne blagajnice in kasete

po ceni in najsolidnejše narejene.

Na vseh razstavah jako visoko odlikovane. Založnik vseh avstro-ogerskih železnic, pošt-nih hranilnic itd. Odlikovan od Nj. c. kr. vele-častva z veliko zlato svetinjo za umetnost, znanost in industrijo. (3—1)

Feliks Blažiček, Dunaj, V., Straussengasse 17.

V na novo ugodno predelanej hiši na Karlovskej cesti h. št. 15 (Wasserkaserne)

se oddadó za o Sv. Juriji 1889 v najem

stanovanja

po 2 do 5 sob s postranskimi prostori. Vpraša naj se v Cekinovem gradu (Leopoldsrue). (885—3)

Otvorjenje gostilne.

Slavnemu p. n. občinstvu se zahvaljujem za obisk gostilne „Pri črnem medvedu“ („Zum schwarzen Bären“) in se ob jednem priporočam za novo zaupa-nje sedaj otvorene gostilne v lastnej hiši

v Hilšerjevih ulicah št. 6.

Stregla bodem z dobrim vinom in Kosler-jevim carskim pivom. Čez ulice pivo po 9 kr-vrček.

Spoštovanjem

(9—2)

Antoineta Koutny.

Ravno tu prodaja se

dobro ohranjen glasovir.

Dobil sem vašo cenjeno pošiljatev, 1 flacon

izvlečka olja za sluh

katerega sem naročil za 35letnega moža, bolehujočega za naglušnostjo. Zares pravi čudež je, kak upliv je sredstvo imelo pri tej osobi. Ko je šele 24 ur je rabil, slišal je mož več metrov s svojimi, poprej zavsem gluhimi ušesi tiktakanje stenske ure. Mož, kate remu se svet sedaj popolnem nov zdi, zahvaljuje Vas in Boga za čudovito pomoč (781—5)

S spoštovanjem Gustav Mayer, Aleksanderfeld.

Ta izvleček olja za sluh

c. kr. sekundarskega zdravnika dr. Schipeka, dobiva se z navodilom, kako rabiti, po gld. 1.50 iz glavne za-loge Frana Giacomelli-ja na Dunaji, Fünfhaus, Stadiongasse 1.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvstno uplivačote pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, smrdelci sap, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nurgja pesek in pšeno ter se nabira preveč slaza, pri zlatenici, gnjusu in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranji ali zabasanji, prebolezni želodca z jedjo ali pijajo, glistah, boleznih na vraniči, na jetrih ali zlateji žili. — Cena steklenici z navodi-lom, kako se rabi, 40 kr., vel. steklenici 70 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizi (Moravsko)

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sred-stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

— Pristne v skoro vseh lekarnah. —

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da se pristne mora vsaka stekle-nica imeti rudoč zavitek z gorenjo varstveno znamko in s navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opom-niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizi.

Pristno imajo: V Ljubljani: lekar Gahr, Piccoli, lekar Jos. Svoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccorich. — V Škofi Lohi: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovu: lekar Dominik Bizoli, lekar Bergmann. — V Koprniku: lekar J. Močnik. — V Ormožju: lekar Jan. Blažek. (759—52)

Podpisani naznanjam, da je bivši moj trgovski pomočnik Hinko Marchisetti iz moje službe izstopil.

S spoštovanjem
Ivan Fajdiga v Sodražici.

(13-1)

Dobra knjiga.

.... Navodi poslane knjige so sicer kratki in jedernati, pa kar nalašč za praktično porabo; ter so moji rodbini pri različnih boleznih izvrstno pomagali. — Tako in jednako glas se zahvale, ki dohajajo skoro slednji dan Richter-jevi zalozi, ker se je knjiga s podobami „Der Krankenfreund“ razpisala. Kakor knjigi dodana izvestja srečno ozdravljenih dokazujejo, so ozdraveli, če so se ravnali po tej knjigi, celo taki, ki so že bili izgubili vsako upanje. Knjiga, v kateri so zapisani uspehi skušenj, zasluži resne pozornosti. Nkdo naj nikar ne zamudi po dopisnici pri Richter-jevi založbi v Lipsiji ali v Novem Jo ku, 320 Broadway, zahtevati 936. natis knjige „Der Krankenfreund“. Pošlje se brez stroškov. (805-3)

Velika zaloga prav dobrega

belega ali rudečega vina

1887. leta po najnižji ceni, kakor tudi dobre

vinske posode

razne velikosti pri

(1-2)

A. CVENKEL & Comp.

v Sevnici (Lichtenwald) na Spodnjem Štajerskem.

500 mark v zlatu,

če Grolich-ova obrazna orme (Crème Grolich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc, ogorelosti itd. ter naredi polti sveto bele in mladinske čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (652-6)

Zaradi preselitve

prodaja se na Starem trgu št. 4 v prvem nadstrop

razno pohištvo

po nizki ceni.

(895-3)

!Vsi stroji za kmetijstvo!

zlasti za sedanjo sezono.

Rezilnice za krmo

— po najnovejših sistemih. —

Izdeluje jih v 80 različnih številkah in garantuje, da so dobro narejene, prodaja po ceni in po najugodnejših pogojih

IG. HELLER, Wien, II., Praterstrasse Nr. 78.

Obširni katalogi na željo zastoj in franco.

Vsako vprašanje se radovoljno odgovori.

Jamstvo za dober material in največji uspeh.

Posredovalci se želé in dobro nagradé, zanesljivi agenti se iščejo. (746-10)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, potrebno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (224-48)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino.** Naše življenje odvisno je od toliko različnih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznatén denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. (233-81)

Vsa pojasnila da e brezplačno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

P. n.

Zahvaljujé se častitim naročnikom za dolgo vrsto let meni in mojemu pokojnemu soprogu izkazano zaupanje, usojam si naznanjati, da sem z današnjim dnem izročila kupnim potom pod trdko

Karol Ahčin

ob Francovem nabrežji št. 13 poslujočo dobro znano

ključavničarsko obrt

svojemu izkušenemu poslovodji, gospodu

(892-2)

JOSIPU REBEKU,

katerega vsem častitim naročnikom in slav. občinstvu v izvrševanje vsakovrstnih ključavničarskih naročil najtopljeje priporočam.

Spoštovanjem

V Ljubljani, dné 1. januarija 1889.

Jera Ahčin,
vdova ključarja.

Z ozirom na predstoječo objavo usojam si podpisani častite naročnike in slavno občinstvo opozarjati, da sem prevzel z dnem 1. januarija 1889 kupnim potom že mnogo let ob Francovem nabrežji št. 13 pod trdko

Karol Ahčin

poslujočo dobro znano

ključavničarsko obrt.

Dolgoletna praktična izkušnja kot poslovodja naj bode častitim naročnikom in slav. občinstvu porok, da bodem točno, vestno, cenó in trpežno izvršil vsako naročilo, ter si prizadeval pridobiti in ohraniti si naklonjenost slavne občinstva.

Spoštovanjem

V Ljubljani, dné 1. januarija 1889.

Josip Rebek,
ključavničar.

== Najnovejše leposlovno delo! ==
NARODNA KNJIŽNICA.
 I. ZVEZEK.
POBRATIMI.
 Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.
 Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.
 Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v družih knjigarnah.

Gozdne sadike.

Upravništvo meščanske korporacije v Kamniku naznanja, da bode oddalo vspomladi 1889. leta

več tisoč
dveletnih gozdnih sadik

iz drevesnice v Bistrici, in sicer:
 150.000 smrek, tisoč po . . . gld. 2.—
 200.000 črnih borovcev, tisoč po . . . „ 1.50
 10.000 mecesnov, tisoč po . . . „ 3.—
 loco drevesnice v Bistrici.

Da imajo sadike iz gozdne drevesnice veliko prednost od družih, razume se itak brez posebnega poudarka. (866—3)

Za lovsko sezono!
 Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in da dobro strelja, kakor: **Lovske in salonske puške, revolverji**, ravno tako tudi mnogo za lov potrebnih priprav ima **po ceni** (531—15).
Fran Kaiser,
 puškar in prodajalec orožja,
 Ljubljana, Šelenburgove ulice.
 Tudi se popravila hitro in po ceni izvršujejo.

Poezije
SIMONA GREGORČIČA.
 II. zvezek. — Založil Josip Gorup.
 Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—45)
 Naročila se najlažje izvršujejo po poštinih nakaznicah.
FRAN DEZMAN,
 knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Na najnovejši in najboljši način
 umetne (825—11)
zobe in zobovja
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolecine** z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem
 (223—48) priporoča
ANDREJA DRUŠKOVIČA
 trgovina z železnino in orodjem
 na Mestnem trgu št. 10
 vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarstvo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Za p. n. poljedelce!
 S tem naznanjamo interesovanim krogom, da, kakor vsako leto, tudi za leto 1889. takoj prevzamemo katerokoli množino
sladorne pese
 po 90 kr. 100 kilo loco naše tovarne, in sicer proti gotovemu plačilu.
 Vabimo p. n. gospode kmetovalce, da pridelujejo to znatno kulturno rastlino in naznanjamo, da jim zastonj preskrbimo potrebno seme izvrstne in skušene vrste.
 Želimo skoro dotičnih oglasil v naši tovarniški pisarni. Tudi imamo zastonj in franko na razpolago navod, v slovenščini in nemščini, kako se prideluje sladorna pesa.
 Ljubljana, 31. decembra 1888. (886—2)
Avg. Tschinckl-a sinovi.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpe včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtu; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj: nek poseben slez se jim nabira na zobeh, slasti nimajo do jedi, v želodci leži jim neka teža, v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedi. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne še kašelj; sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamaše, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladke, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške onemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznijo v jedne ali druge obliki. Šakerjev izveček pa spravi urenje jedi na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spraveval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šakerjev izveček. Spravevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osebe, ki bolehalo za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šakerjevim izvečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje, kroté mrzlico in prehlajenje, odpravijo glavobol in zatrdlo želčnico. Kdor jih je jedenkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenice Šakerjevega izvečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (854—21)
Pred ničvrednimi izdelki, ki oelo škodljivo uplivajo, se svari.
 Fulnek, dne 11. novembra 1888.

Gospodu A. J. White v Londonu. Ne morem, da bi se Vam ne zahvalila. Več nego jedno leto bolehal sem za omotico, glavoboljem in trganjem po udih in sem skoraj dvomila, da bi ozdravila, če tudi sem rabila razna sredstva. In brala sem v Weltblatt-u o podobni bolezni in kupila sem steklenico „Šakerjevega izvečka“. Ko sem jo porabila, čutil sem popolnem dobro, zategadel to zdravilo vsem priporočam, kajti kazalo se je, da je moja bolezen neozdravljiva. Še jedenkrat zahvaljujem se Vam za to dobroto, ki ste mi jo skazali s svojim izvečkom. Ozdravljena sem z božjo pomočjo.

Amalija Kreuz, gospodarica v pivovarni v Fulneku na Moravskem.
 Lastnik „Šakerjevega izvečka“ in Seigelovih kroglic je **A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.**

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima **Ivan Nep. Harna,** lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Imajo lekarnice:
 na **Kranjskem, Koroškem, Primorske** in v **Ljubljani, Veltkovi, Wolfsbergu, Ub. pl. Trakozy, G. Piccoli;** v **Cetovci, Peter Birnbacher, Alf. Egger in W. Thurnwald;** v **Brezah, St. Mohorji, Preva l. G. Stentschnig;** na **Trbižu, v Beljaku, dr. Kumpf, Friedr. Scholz;** v **Ajdovščini, Idriji, Kamniku, Pučji, J. Cabucichio;** na **Reki, G. Produm;** v **Gorici, J. Cristofolini, Pontoni, A. Giranzoli;** v **Trstu, Suttina A. al Camelo, Praxmarer A. al due Mori, J. Serravalle, al Redentore C. Zanetti alla Sesta d'oro;** **Podgradom, Nic. Bar-Gionovici;** v **Spl. etu, Alijanović, Tocigi;** v **Zadru, Androvič;** v **Sušaku pri Reki, v Novem pri Reki, v Malem Lošnju, O. Viviani, in skoro v vseh lekarnah ostalih mest države.**

Gospodn G. PICCOLI-ju,
 lekarju „Pri angelju“, — v Ljubljani.
 Vaša želodčeva esenca, koja sem slučajno spoznal, ozdravila me je popolnem neprenehljive slabosti čreves in prebavnika, kakor tudi neznanu mučete trdo-telesnosti. Dolgo iskal sem leka zoper to bolezen, ki mi je gotovo malo zadovoljnih uric v prihodnosti obečala: vse drugo zauživanje lečilo bilo je zaman in jedino le Vaše neprecenljive esence se imam zahvaliti popolno zdravje ter Vam ostanem, predragi gospod Piccoli, za vse dni življenja zanj najsrčnejše udan in hvaležen.
 Na Dunaji, 1887. **Spiridijon Pokrajac,** profesorski kandidat.
 V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovem se dobiva v lekarni Rizzoli-jeve. (208—39)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE
 prodaja
PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI. (855—3)